

WIJ WILLEM ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Internetconsultatieversie

Besluit van

houdende bepalingen over deskundigenonderzoek, technisch onderzoek in strafzaken en ander specialistisch onderzoek in strafzaken (Besluit deskundigenonderzoek, technisch onderzoek en ander specialistisch onderzoek in strafzaken) [KetenID WGK0.....]

Op de voordracht van de Minister van Justitie en Veiligheid van PM, kenmerk nr. PM;

Gelet op de artikelen 1.7.2, eerste en tweede lid, 1.7.5, tweede en vijfde lid, 2.4.1, eerste lid, 2.4.3, tweede lid, en 2.10.54, tweede lid;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van PM, nr. PM);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Justitie en Veiligheid van PM, nr. PM;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1.1.1 [artikel 1 huidige Besluit register deskundige in strafzaken; nieuw]

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. *de wet*: het Wetboek van Strafvordering;
- b. *Onze Minister*: Onze Minister van Justitie en Veiligheid;
- c. *register*: het landelijk openbaar register, bedoeld in artikel 1.7.2, eerste lid, van de wet, met als volledige benaming het Nederlands register gerechtelijk deskundigen;
- d. *geregistreerde deskundige*: degene die als deskundige in het register is geregistreerd;
- e. *het College*: het College, bedoeld in artikel 2.1.1;
- f. *de secretaris*: de secretaris van het College, bedoeld in artikel 2.1.8, eerste lid;
- g. *het bureau*: het bureau ter ondersteuning van het College, bedoeld in artikel 2.1.8, tweede lid;
- h. *aanvrager*: degene die bij het College een aanvraag tot registratie heeft ingediend;
- i. *technisch onderzoek*: onderzoek als bedoeld in artikel 1.7.5, tweede lid, van de wet;
- j. *ISO/IEC 17025*: algemene eisen voor de competentie van test- en kalibratielaboratoria, in Nederland uitgegeven door het Koninklijk Nederlands Normalisatie Instituut en aangeduid als NEN-EN-ISO/IEC 17025, zoals die op grond van de laatste versie van die eisen luiden;
- k. *specialistisch onderzoek dat door een opsporingsambtenaar wordt verricht*: onderzoek dat door een opsporingsambtenaar wordt verricht waarvoor specifieke of bijzondere

kennis is vereist en dat op de bijlage bij dit besluit als technisch onderzoek is aangewezen of dat opinie en interpretatie vergt.

HOOFDSTUK 2

Nederlands register gerechtelijk deskundigen

Artikel 2.1.1 [artikel 3 huidige Besluit register deskundige in strafzaken]

1. Er is een College gerechtelijk deskundigen.
2. Het College is gevestigd te Utrecht.

Artikel 2.1.2 [artikel 4 huidige Besluit register deskundige in strafzaken]

Het College heeft tot taak:

- a. het overeenkomstig de artikelen 2.1.10 tot en met 2.1.12, 2.1.15 en 2.1.18 beslissen op een aanvraag tot registratie of tot herregistratie en overeenkomstig artikel 2.1.16 over doorhaling uit het register, het doen inrichten en onderhouden van het register waarin die beslissingen worden verwerkt, alsmede het geven van aanwijzingen daarover aan het bureau;
- b. te bevorderen dat per deskundigheidsgebied specifieke eisen worden opgesteld ter nadere uitwerking van de in artikel 2.1.10, tweede lid, bedoelde eisen;
- c. het vaststellen van een gedragscode die de gedragsregels bevat waaraan de geregistreerde deskundige zich dient te houden;
- d. het in overleg met de secretaris vaststellen van de door het bureau te verrichten activiteiten.

Artikel 2.1.3 [artikel 5 huidige Besluit register deskundige in strafzaken]

1. De leden van het College worden benoemd omdat zij beschikken over de deskundigheid die nodig is voor een goede vervulling van de in artikel 2.1.2 genoemde taken en op grond van hun brede maatschappelijke kennis en ervaring.
2. Het College bestaat uit een door Onze Minister te bepalen oneven aantal leden, waarvan in elk geval deel uitmaken:
 - a. één met rechtspraak belast lid van de rechterlijke macht, tevens voorzitter;
 - b. één lid op aanbeveling van het College van procureurs-generaal;
 - c. één advocaat;
 - d. één lid op aanbeveling van de korpschef bedoeld in artikel 1, onderdeel c, van de Politiewet 2012;
 - e. drie deskundigen op een voor het vervullen van de taken van het College relevant terrein van wetenschapsbeoefening, waarvan ten minste één gerechtelijk deskundige.

Artikel 2.1.4 [artikel 6 huidige Besluit register deskundige in strafzaken]

1. Het College verricht zijn taken op onafhankelijke wijze.
2. Elk van de leden die een aanvraag behandelt, kan zich verschonen op grond van feiten of omstandigheden waardoor zijn onpartijdigheid of onafhankelijkheid schade zou kunnen leiden.
3. Indien het tweede lid is toegepast, beslist het College in een samenstelling waarvan het lid dat zich heeft verschoond, geen deel uitmaakt.

Artikel 2.1.5 [artikel 7 huidige Besluit register deskundige in strafzaken]

1. Het College bepaalt zijn eigen werkwijze.
2. Het College stelt maatstaven op aan de hand waarvan per deskundigheidsgebied wordt beoordeeld of een aanvraag voldoet aan de in artikel 2.1.10 bedoelde eisen.

3. Het College benoemt een bezwaaradviescommissie, normstellingsadviescommissies en toetsingsadviescommissies, en kan ook uit zijn midden commissies samenstellen en belasten met de uitoefening van bepaalde taken.

4. Het College alsmede de door het College ingestelde commissies kunnen zich door personen die niet tot het College behoren doen bijstaan, voor zover dat voor de vervulling van hun taken nodig is. Deze personen kunnen van die commissies deel uitmaken.

5. Een persoon die deel uitmaakt van één van de commissies, bedoeld in het derde lid, kan zich verschonen op grond van feiten of omstandigheden waardoor zijn onpartijdigheid of onafhankelijkheid schade zou kunnen leiden.

Artikel 2.1.6 [artikel 8 huidige Besluit register deskundige in strafzaken; nieuw]

1. Onze Minister benoemt op voordracht van het College de voorzitter en de leden, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel a tot en met e.

2. Onze Minister benoemt op voordracht van het College tevens zoveel plaatsvervangende leden, van de in artikel 2.1.3, tweede lid, te onderscheiden leden, als nodig is.

3. De benoeming van de leden en plaatsvervangende leden van het College vindt plaats voor een termijn van ten minste vier jaar en ten hoogste zes jaar, behoudens de mogelijkheid van eerder ontslag. Zij kunnen eenmaal voor een gelijke termijn worden herbenoemd. Het lidmaatschap eindigt bij het bereiken van de leeftijd van zeventig jaar.

4. Onze Minister stelt de vergoeding vast aan degenen die op verzoek van het College op grond van artikel 2.1.5, vierde lid, bijstand verlenen, voor zover zij niet in dienst zijn van het Rijk.

Artikel 2.1.7 [artikel 9 huidige Besluit register deskundige in strafzaken]

1. Het College stelt een bestuursreglement vast. Dit bevat in ieder geval regels over werkwijzen en procedures met het oog op een goede en zorgvuldige uitoefening van de taken van het College, de voorzitter, de secretaris en het bureau.

2. Het College stelt jaarlijks een jaarplan op dat aan Onze Minister wordt toegezonden.

Artikel 2.1.8 [artikelen 10 en 11 huidige Besluit register deskundige in strafzaken]

1. Het College heeft een secretaris. De secretaris is geen lid van het College.

2. Er is een bureau ter ondersteuning van het College. Het bureau heeft tot taak:

a. het ondersteunen van het College bij zijn werkzaamheden;

b. het voorbereiden en verrichten van de door het College overeenkomstig artikel 2.1.2 vastgestelde activiteiten;

c. het overeenkomstig de aanwijzingen van het College onderhouden van het register en verwerken van de beslissingen van het College inzake registratie, doorhaling en herregistratie in het register, en het vernietigen van de gegevens overeenkomstig artikel 2.1.17;

d. het op verzoek verstrekken van de in het register opgenomen gegevens en het fungeren als vraagbaak voor deskundigen en opdrachtgevers;

e. de door het College vastgestelde beleidsregels bekendmaken en beschikbaar houden, en het register voor een ieder toegankelijk houden.

3. De voorzitter geeft leiding aan de werkzaamheden van de secretaris en het bureau.

Artikel 2.1.9 [artikelen 10 en 11 huidige Besluit register deskundige in strafzaken]

1. Op verzoek van de voorzitter sluit, wijzigt en beëindigt Onze Minister arbeidsovereenkomsten met de medewerkers van het bureau.

2. Onze Minister draagt, na overleg met het College, zorg voor de nodige voorzieningen ten behoeve van de werkzaamheden van het bureau en het College.
3. Onze Minister kan een instelling aanwijzen voor het beheer van het bureau. Op voordracht van het College kan Onze Minister een andere organisatie aanwijzen als verwerker voor het register.

Artikel 2.1.10 [artikel 12 huidige Besluit register deskundige in strafzaken]

1. Een aanvraag tot registratie komt slechts in aanmerking voor toetsing aan de in het tweede lid bedoelde eisen wanneer de aanvraag betrekking heeft op een welomlijnd deskundigheidsgebied waarvan aannemelijk is dat op basis daarvan zinvolle, objectieve en betrouwbare informatie kan worden verschaft en dat naar het oordeel van het College zodanig ontwikkeld is dat de bevindingen daarbinnen aan de hand van gedeelde normen kunnen worden getoetst en verantwoord.
2. Een aanvrager wordt slechts als deskundige in strafzaken in het register geregistreerd wanneer hij naar het oordeel van het College:
 - a. beschikt over voldoende kennis van en ervaring binnen het deskundigheidsgebied waarop de aanvraag betrekking heeft;
 - b. beschikt over voldoende kennis van en ervaring in het desbetreffende rechtsgebied en voldoende bekend is met de positie en de rol van de deskundige daarin;
 - c. in staat is de opdrachtgever inzicht te bieden in de vraag of en zo ja, in hoeverre de vraagstelling van de opdrachtgever voldoende helder en onderzoekbaar is om deze vanuit zijn specifieke deskundigheid te kunnen beantwoorden;
 - d. in staat is op basis van de vraagstelling volgens de daarvoor geldende maatstaven een onderzoeksplan op te stellen en uit te voeren;
 - e. in staat is onderzoeksmaterialen en -gegevens in een forensische context volgens de daarvoor geldende maatstaven te verzamelen, vast te leggen, te interpreteren en te beoordelen;
 - f. in staat is om de geldende onderzoeksmethoden in een forensische context volgens de daarvoor geldende maatstaven toe te passen;
 - g. in staat is zowel schriftelijk als mondeling over de opdracht en elk ander relevant aspect van zijn deskundigheid gemotiveerd, controleerbaar en in voor de opdrachtgever begrijpelijke bewoordingen te rapporteren;
 - h. in staat is een opdracht te voltooien binnen de daarvoor gestelde of afgesproken termijn;
 - i. in staat is zijn werkzaamheden als deskundige onafhankelijk, onpartijdig, zorgvuldig, vakbekwaam en integer te verrichten.

Artikel 2.1.11 [artikel 13 huidige Besluit register deskundige in strafzaken]

1. De aanvraag tot registratie vindt schriftelijk plaats volgens een door het College vastgesteld model.
2. Bij de aanvraag tot registratie legt de aanvrager in elk geval de volgende stukken over:
 - a. gegevens over de integriteit:
 - 1° een verklaring omtrent het gedrag die niet ouder is dan drie maanden en, indien de aanvrager minder dan vier jaar in Nederland woonachtig is en voordien langer dan een jaar in een ander land woonde, zo mogelijk een integriteitsverklaring afgegeven door een daartoe bevoegde instantie in het land waarin de aanvrager voor zijn komst naar Nederland langer dan een jaar woonde;
 - 2° indien de aanvrager niet woonachtig is in Nederland: zo mogelijk een integriteitsverklaring die is afgegeven door een daartoe bevoegde instantie in het land waarin hij woont, in plaats van een verklaring omtrent gedrag;
 - b. bewijsstukken van de kwalificaties voor zover relevant voor de registratie;
 - c. een verklaring dat de aanvraag tot registratie naar waarheid is opgesteld;

d. een ondertekende verklaring dat de aanvrager kennis heeft genomen van de door het College vastgestelde gedragscode en zich gedurende de registratie aan de daarin opgenomen gedragsregels zal houden.

3. De aanvraag tot registratie bevat in elk geval de volgende gegevens:

- a. naam en adres van de aanvrager en een vermelding van de wijze waarop hij zijn bereikbaarheid in het register opgenomen wenst;
- b. het deskundigheidsgebied waarop de aanvraag betrekking heeft;
- c. een beschrijving van de kwalificaties voor zover relevant voor de beoordeling van de aanvraag;
- d. vindplaats van voor de beoordeling van de aanvraag relevante publicaties;
- e. een vermelding van zaken waarin de aanvrager eerder als deskundige optrad.

4. In aanvulling op de in de aanvraag tot registratie opgenomen gegevens kan het College de aanvrager vragen namen en functies van referenten op te geven die het College kan raadplegen, alsmede een vermelding van de wijze waarop zij te bereiken zijn.

Artikel 2.1.12 [artikelen 13, tweede lid, onderdeel b, derde streepje, en 14 huidige Besluit register deskundige in strafzaken]

1. Het College kan besluiten de aanvraag niet te behandelen indien de aanvrager ook na het krijgen van de gelegenheid de aanvraag aan te vullen, heeft verzuimd de in artikel 2.1.11 genoemde stukken en gegevens over te leggen.

2. De aanvraag tot registratie wordt afgewezen indien:

- a. de aanvrager naar het oordeel van het College niet voldoet aan de in artikel 2.1.10, tweede lid, genoemde kwaliteitseisen, behoudens wanneer toepassing wordt gegeven aan artikel 2.1.18;
- b. de aanvrager de aanvraag niet naar waarheid blijkt te hebben opgesteld;
- c. de aanvrager op grond van een onherroepelijke rechterlijke uitspraak onder curatele is gesteld wegens een psychische stoornis of psychogeriatrische aandoening;
- d. een op grond van dit besluit ten aanzien van de aanvrager genomen beslissing tot doorhaling zich tegen hernieuwde registratie verzet.

In de overige gevallen wordt de aanvraag toegewezen.

3. Indien de aanvrager die niet woonachtig is in Nederland of minder dan vier jaar in Nederland woonachtig is en voordien langer dan een jaar in een ander land woonde, geen integriteitsverklaring uit een ander land, als bedoeld in artikel 2.1.11, tweede lid, onderdeel a, kan overleggen of als een integriteitsverklaring wordt overgelegd uit een land buiten de Europese Unie en het College niet overtuigd is dat de overgelegde integriteitsverklaring voldoende waarborg biedt inzake de integriteit van de aanvrager, kan het College de aanvraag afwijzen of een verklaring verlangen waarin de aanvrager instemt met openbaarmaking van het gegeven dat zijn integriteit niet objectief kon worden vastgesteld.

4. Het College beslist binnen drie maanden na het in behandeling nemen van een aanvraag.

Artikel 2.1.13 [artikel 15 huidige Besluit register deskundige in strafzaken]

De geregistreerde deskundige ontvangt een bewijs van registratie.

Artikel 2.1.14 [artikel 16 huidige Besluit register deskundige in strafzaken]

Het register bevat de volgende gegevens, waarvan een ieder door het register te raadplegen kennis kan nemen:

- a. de naam van de deskundige en een vermelding van de wijze waarop hij bereikbaar is;
- b. het deskundigheidsgebied waarvoor de deskundige is geregistreerd;

c. het gegeven dat de integriteit van de deskundige niet objectief door het College kon worden vastgesteld, bij toepassing van artikel 2.1.12, derde lid.

Artikel 2.1.15 [artikel 17 huidige Besluit register deskundige in strafzaken]

1. Registratie vindt, behoudens een registratie onder voorwaarden overeenkomstig artikel 2.1.18 of een doorhaling overeenkomstig artikel 2.1.16, telkens plaats voor een periode van vijf jaar.
2. Uiterlijk zes maanden voor het verstrijken van deze periode wordt de deskundige door het bureau schriftelijk verzocht of hij in aanmerking wenst te komen voor herregistratie.
3. De artikelen 2.1.10 tot en met 2.1.14, en 2.1.18 zijn van overeenkomstige toepassing op de herregistratie.

Artikel 2.1.16 [artikel 18, eerste tot en met zesde lid, huidige Besluit register deskundige in strafzaken; nieuw]

1. De registratie wordt doorgehaald indien:
 - a. de deskundige niet langer in aanmerking wenst te komen voor registratie of herregistratie;
 - b. de deskundige is overleden;
 - c. de aanvraag tot herregistratie op grond van artikel 2.1.12, tweede en derde lid, wordt afgewezen;
 - d. de deskundige naar het oordeel van het College niet langer voldoet aan de vereisten, bedoeld in artikel 2.1.10, tweede lid, of de door het College gestelde voorwaarden, bedoeld in artikel 2.1.18, eerste lid, niet nakomt;
 - e. de deskundige op grond van een onherroepelijke rechterlijke uitspraak onder curatele is gesteld wegens een psychische stoornis of psychogeriatrische aandoening.
2. Indien de deskundige voor meer dan één deskundigheidsgebied in het register is geregistreerd, kan de doorhaling worden beperkt tot één of meer van de deskundigheidsgebieden.
3. Van een beslissing tot doorhaling van de registratie als bedoeld in het eerste lid, onderdeel d, wordt mededeling gedaan via de website van het register en in de Staatscourant.
4. In de beslissing tot doorhaling van de registratie als bedoeld in het eerste lid, onderdeel d, wordt bepaald binnen welke periode geen nieuw verzoek tot registratie kan worden gedaan. Deze periode bedraagt ten hoogste tien jaar.
5. In geval van een aanvraag tot herregistratie blijft doorhaling achterwege zolang het College niet heeft beslist op de aanvraag.
6. Het College kan overgaan tot onderzoek ten behoeve van de toepassing van het eerste lid, onderdeel d. Bij zwaarwegende redenen kan het College gedurende het onderzoek de registratie tijdelijk doorhalen.

Artikel 2.1.17 [artikel 18, zevende lid, huidige Besluit register deskundige in strafzaken]

Het College bewaart de gegevens die het met betrekking tot een deskundige heeft verwerkt, in verband met de uitvoering van zijn taak, bedoeld in artikel 2.1.2, onderdeel a, niet langer dan daarvoor noodzakelijk is en vernietigt deze in ieder geval:

- a. in geval van afwijzing van de aanvraag tot registratie: vijf jaar nadat de beslissing onherroepelijk is geworden;
- b. in geval van doorhaling van de registratie: twee jaar na het einde van de periode waarbinnen geen nieuw verzoek tot registratie kan worden gedaan, bedoeld in artikel 2.1.16, vierde lid;
- c. in geval de geregistreerde deskundige te kennen heeft gegeven dat hij niet in aanmerking wenst te komen voor herregistratie: vijf jaar na het moment van registratie;

- d. in geval de geregistreerde deskundige niet langer in het register wenst te zijn geregistreerd: vijf jaar na ontvangst van het verzoek tot uitschrijving;
- e. in geval de geregistreerde deskundige is overleden: twee jaar na ontvangst van het bericht van overlijden;
- f. in geval de aanvraag tot registratie niet wordt behandeld nadat de aanvrager heeft verzuimd de in artikel 2.1.11 genoemde stukken en gegevens over te leggen: twee jaar na het verlopen van de termijn die het College heeft gesteld voor het aanvullen van de aanvraag;
- g. in geval van toewijzing van de aanvraag tot registratie of herregistratie: zeven jaar nadat de aanvraag is toegewezen.

Artikel 2.1.18 [artikel 19 huidige Besluit register deskundige in strafzaken]

1. Een deskundige die niet aan alle vereisten, bedoeld in artikel 2.1.10, tweede lid, voldoet, kan op zijn aanvraag als bedoeld in artikel 2.1.10, eerste lid, telkens voor een periode van ten hoogste twee jaar voorwaardelijk in het register als deskundige worden geregistreerd, behoudens doorhaling overeenkomstig artikel 2.1.16. Het College stelt de voorwaarden waaraan de deskundige moet voldoen, en de termijnen waarbinnen dat moet gebeuren.
2. Een voorwaardelijke registratie vindt alleen plaats wanneer naar het oordeel van het College redelijkerwijs de verwachting bestaat dat de deskundige binnen de termijn van de voorwaardelijke registratie aan alle vereisten, bedoeld in artikel 2.1.10, tweede lid, zal voldoen binnen de daartoe gestelde termijnen.
3. Bij herhaalde toepassing van het eerste lid, kunnen de door het College te stellen voorwaarden niet opeenvolgend dezelfde zijn, tenzij de deskundige door bijzondere omstandigheden niet aan de eerdere door het College gestelde voorwaarden heeft kunnen voldoen.
4. De artikelen 2.1.11 tot en met 2.1.14 en 2.1.15, tweede en derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK 3

Onderzoek waarop de deskundigenregeling niet van toepassing is

TITEL 3.1

Technisch onderzoek

Artikel 3.1.1 [nieuw]

Als technisch onderzoek wordt aangemerkt de in de bijlage bij dit besluit opgenomen onderzoeken.

Artikel 3.1.2 [nieuw; artikel 15, tweede lid en derde lid, huidige Besluit middelenonderzoek bij geweldplegers]

1. Technisch onderzoek wordt verricht door een medewerker van een laboratorium dat:
 - a. is geaccrediteerd door de Raad voor Accreditatie aan de hand van de eisen, genoemd in NEN-EN-ISO/IEC 17025, en deskundig is op het terrein van het onderzoek, dan wel;
 - b. in het buitenland is gevestigd, door een met de Raad van Accreditatie vergelijkbare instantie is geaccrediteerd aan de hand van de eisen, genoemd in ISO/IEC 17025, en deskundig is op het terrein van het onderzoek.
2. Met toepassing van artikel 28, eerste lid, laatste zinsnede, van de Dienstenwet, is paragraaf 4.1.3.3. van de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing op de aanvraag om accreditatie, bedoeld in het eerste lid, onder a.

Artikel 3.1.3 [nieuw]

Van technisch onderzoek wordt een verslag opgemaakt. In dit verslag worden naast de resultaten van het onderzoek vermeld:

- a. welke methode is toegepast en welke bekwaamheid degene die het onderzoek heeft uitgevoerd heeft bij de toepassing van de methode;
- b. dat het verslag naar waarheid, volledig en naar beste inzicht is opgesteld;
- c. dat het een verslag van een technisch onderzoek betreft.

TITEL 3.2

Specialistisch onderzoek dat door een opsporingsambtenaar wordt verricht

Artikel 3.2.1 [nieuw]

In het proces-verbaal van een specialistisch onderzoek dat door een opsporingsambtenaar wordt verricht, worden naast de resultaten van het onderzoek in ieder geval vermeld:

- a. welke methode is toegepast en welke bekwaamheid de opsporingsambtenaar heeft bij de toepassing van de methode;
- b. als de relevante normen niet zijn toegepast, waarom daartoe is besloten en welke werkwijze is gevolgd.

HOOFDSTUK 4

Laboratorium voor DNA-onderzoek

Artikel 4.1.1 [artikel 7, eerste en derde lid, Besluit DNA-onderzoek in strafzaken]

Een laboratorium als bedoeld in artikel 2.4.1, eerste lid, van de wet, moet voldoen aan de vereisten uit artikel 7.5.4, eerste lid, van het Besluit strafvorderlijke bevoegdheden met betrekking tot het lichaam.

HOOFDSTUK 5

Aanvullend onderzoek en tegenonderzoek

Artikel 5.1.1 [nieuw]

1. Indien de verdachte het ter ondersteuning van zijn verzoek tot aanvullend onderzoek of tegenonderzoek nodig acht kennis te nemen van de stukken en de onderzoeksresultaten waarop de conclusies van het eerste onderzoek zijn gebaseerd, bedoeld in de artikel 2.4.3, tweede lid, en 2.10.54, tweede lid, van de wet, maakt hij dit kenbaar aan de officier van justitie of de rechter-commissaris.
2. Indien de kennisneming wordt toegestaan, verstrekt de officier van justitie aan de verdachte of zijn raadsman een kopie van de stukken en de onderzoeksresultaten waarop de conclusies van deskundigenonderzoek zijn gebaseerd. Verstrekking van een kopie kan plaatsvinden met behulp van een elektronische voorziening als bedoeld in artikel 1.1.11 van de wet.

Artikel 5.1.2 [nieuw]

1. Indien van bepaalde stukken of gedeelten daarvan op grond van artikel 2.4.3, tweede lid, of artikel 2.10.54, tweede lid, van de wet alleen inzage wordt verleend, wordt de verdachte of zijn raadsman daartoe de gelegenheid geboden hetzij op een parket, hetzij, indien de verdachte rechtens van zijn vrijheid is beroofd, daar waar hij zich bevindt, hetzij elders.
2. De inzage in de stukken wordt onder toezicht gehouden.

3. De inzage wordt geboden door de stukken voor te leggen, waaruit de betrokkene aantekeningen kan maken. Aan de verdachte die rechtens van zijn vrijheid is beroofd, worden desgewenst de voor het maken van de aantekeningen vereiste middelen ter beschikking gesteld.

HOOFDSTUK 6

Intrekking, inwerkingtreding en citeertitel

Artikel 6.1.1

Het Besluit register deskundige in strafzaken wordt ingetrokken.

Artikel 6.1.2

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 6.1.3

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit deskundigenonderzoek, technisch onderzoek en ander specialistisch onderzoek in strafzaken.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Justitie en Veiligheid,

Bijlage Technisch onderzoek als bedoeld in artikel 3.1.1

De volgende onderzoeken worden aangewezen als technisch onderzoek:

- Vaststellen van de aanwezigheid van of bepalen van de concentratie van vluchtige stoffen, drugs, genees- en bestrijdingsmiddelen of overige lichaamsvreemde stoffen of biochemische markers in lichaamsmateriaal (anders dan door middel van een ademtest of een indicatieve speeksel- of urinetest)
- Vaststellen van de aanwezigheid van of bepalen van de concentratie van vluchtige stoffen, drugs, genees- en bestrijdingsmiddelen op of in voorwerpen
- Identificatie van drugs en -precursoren
- Gehaltebepaling van drugs en drugsgerelateerde stoffen
- Gewichtsbeoordeling van drugs en drugsgerelateerde stoffen (anders dan door enkel te wegen)
- Munitietypering
- Toetsing aan de Wet wapens en munitie
- Het aantonen van de aanwezigheid van schotresten
- Onderzoek naar traanverwekkende stoffen
- Identificatie van intacte vermoedelijke explosieve stof
- Toetsing van vuurwerk
- Identificatie van mogelijke grondstoffen voor explosieven
- Brandonderzoek vluchtige stoffen
- Merkherkendend autoverfonderzoek
- Typen van verf, lijm en kunststof
- Merkherkendend onderzoek aan venster van een autolamp
- Standaard milieuonderzoek
- Vaststellen samenstelling producten en (plantaardige/dierlijke) grondstoffen
- Stralingsonderzoek (vaststellen of een object/stof ioniserende straling uitzendt, om welke radionucliden het gaat en in welke mate straling wordt uitgezonden)
- Vaststellen van radioactiviteit in voedsel
- Vaststellen van biociden in water, voedingsmiddelen en consumentenproducten
- Vaststellen van veel voorkomende dierziekten, waaronder bloedonderzoek virussen en micro-organismen
- Niet humaan DNA-onderzoek, in het kader van het vaststellen van verwantschap
- Onderzoek als bedoeld in artikel 2.6.20, eerste lid, van de wet dat tot doel heeft om vast te stellen of de verdachte of derde drager is van een aangewezen besmettelijke ziekte

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

1. Inleiding

In dit besluit zijn regels opgenomen over deskundigenonderzoek, technisch onderzoek en ander specialistisch onderzoek in strafzaken die op grond van Boek 1, Hoofdstuk 7 en Boek 2, Hoofdstuk 4 en Titel 10.4 bij algemene maatregel van bestuur moeten of kunnen worden gesteld. Dit besluit valt uiteen in zes hoofdstukken. Hoofdstuk 1 bevat algemene bepalingen.

Hoofdstuk 2 betreft de regeling voor het Nederlands Register Gerechtelijk Deskundigen (NRGD). In dat hoofdstuk zijn de bepalingen uit het huidige Besluit register deskundige in strafzaken opgenomen.

Hoofdstuk 3 ziet op onderzoek waarop de deskundigenregeling op grond van artikel 1.7.5, eerste lid, van de wet niet van toepassing is. Het betreft technisch onderzoek en specialistisch onderzoek dat door een opsporingsambtenaar wordt verricht. Hiermee wordt invulling gegeven aan enkele nieuwe grondslagen om bij algemene maatregel van bestuur regels te stellen. In de bijlage bij dit besluit worden de onderzoeken aangewezen die als technisch onderzoek worden aangemerkt. In dit hoofdstuk worden de eisen gesteld aan de laboratoria waar dit onderzoek wordt verricht. Daarnaast zijn regels opgenomen over de verslaglegging van technisch onderzoek en van specialistisch onderzoek dat door een opsporingsambtenaar wordt verricht.

In hoofdstuk 4 is bepaald aan welke eisen een laboratorium moet voldoen waarin DNA-onderzoek wordt verricht. In afwijking van de hoofdregel kan de officier van justitie in geval van DNA-onderzoek ook een deskundige benoemen die niet in het NRGD is geregistreerd. Deze deskundige dient te zijn verbonden aan een laboratorium dat aan de gestelde eisen voldoet (artikel 2.4.1, eerste lid, van de wet). Hiermee wordt aangesloten bij de huidige regeling voor DNA-onderzoek in artikel 151a, tweede lid, Sv en artikel 7 van het Besluit DNA-onderzoek in strafzaken.

Hoofdstuk 5 betreft het aanvullend onderzoek en tegenonderzoek. In dit hoofdstuk is een nieuwe regeling opgenomen voor de kennisneming door de verdachte van stukken en onderzoeksresultaten waarop de conclusies van een deskundigenonderzoek zijn gebaseerd, ter ondersteuning van een verzoek tot aanvullend onderzoek of tegenonderzoek (artikelen 2.4.3, tweede lid, en 2.10.54, tweede lid, van de wet).

Hoofdstuk 6 bevat een inwerkingtredingsbepaling en de citeertitel van dit besluit. In het artikelsgewijs deel van deze toelichting volgt een toelichting op de hoofdstukken, titels, afdelingen en artikelen van het besluit.

Vooralsnog wordt geen gebruik gemaakt van de nieuwe grondslag om bij algemene maatregel van bestuur regels te stellen over de kennisgeving aan de verdachte van de onderzoeken die van de deskundigenregeling zijn uitgezonderd (artikel 1.7.5, vierde lid). Een verdachte dient altijd voldoende mogelijkheden te krijgen voor (tegen)onderzoek. Daarom wordt hij tijdig in kennis gesteld van de uitkomst van een onderzoek en wordt hij betrokken bij het eerste onderzoek als het niet mogelijk is om een tegenonderzoek te verrichten. Zoals is toegelicht in de memorie van toelichting bij de eerste aanvullingswet (Kamerstukken II 2025/2026, 36913, nr. 3, artikelsgewijze toelichting bij artikel I, onderdeel U (artikel 1.7.5, vijfde lid)) wordt de verdachte in ieder geval via het procesdossier in kennis gesteld van de onderzoeksresultaten van de onderzoeken die van de deskundigenregeling zijn uitgezonderd. In het geval dat alleen binnen een

bepaalde termijn tegenonderzoek zou kunnen worden verricht, zou de verdachte eerder, namelijk zo snel mogelijk, over de onderzoeksresultaten dienen te worden geïnformeerd zodat hij voldoende tijd zou hebben om van dit recht gebruik te maken. Uit navraag bij de betrokken organisaties is niet gebleken dat er onderzoeken zijn waarbij dit het geval is. Als het onderzoeksmateriaal op tijd wordt veilig gesteld en op de juiste wijze wordt bewaard, kan daarna nog lange tijd onderzoek aan het materiaal worden verricht. Het wordt daarom niet nodig geacht om in specifieke voorschriften te voorzien voor de kennisgeving aan de verdachte van de onderzoeksresultaten van de onderzoeken die van de deskundigenregeling zijn uitgezonderd.

Ook van de nieuwe grondslag om bij algemene maatregel van bestuur regels te stellen over de uitvoering van aanvullend onderzoek en tegenonderzoek (artikelen 2.4.4, tweede lid, en 2.10.55, tweede lid) wordt op dit moment geen gebruik gemaakt. In de wet zijn over het aanvullend onderzoek of tegenonderzoek al enkele bepalingen opgenomen (artikelen 2.4.3, 2.4.4, 2.10.54 en 2.10.55). Een dergelijk onderzoek wordt voor het overige op dezelfde wijze uitgevoerd als het eerste deskundigenonderzoek. Voor aanvullende voorschriften wordt geen noodzaak gezien.

2. Gegevensbescherming

Hoofdstuk 2 van dit besluit betreft het NRGD. In dit register worden deskundigen geregistreerd op hun verzoek. Het College gerechtelijk deskundigen (hierna: het College) verwerkt persoonsgegevens ten behoeve van de uitvoering van de aan het College opgedragen taak. Die taak houdt onder meer in het beslissen op een aanvraag tot registratie en het onderhouden van het register (artikel 2.1.2). Op deze verwerking van persoonsgegevens is de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) van toepassing. De bepalingen die in hoofdstuk 2 zijn opgenomen betreffen de omzetting van het huidige Besluit register deskundige in strafzaken. Wat betreft de gegevensbescherming is bij de huidige regeling aangesloten.

De verwerking van persoonsgegevens door het College vindt plaats met toestemming van de betrokkene (artikel 6, eerste lid, onder a, AVG). Een deel van de persoonsgegevens die door het College worden verwerkt – de naam en de contactgegevens van deskundigen – worden opgenomen in het register en zijn door een ieder te raadplegen (artikel 2.1.14). De aanvrager verzoekt met zijn aanvraag tot registratie om opname in een openbaar register. Uit deze aanvraag volgt dat de aanvrager akkoord is met deze verwerking van zijn persoonsgegevens. De gegevens van een deskundige worden uit het openbare register verwijderd zodra de registratie van de deskundige wordt doorgehaald.

Naast zijn persoonsgegevens moet de aanvrager bij zijn aanvraag tot registratie onder meer bewijsstukken van zijn relevante kwalificaties en een verklaring omtrent het gedrag overleggen (artikel 2.1.11). Anders dan in artikel 13 van het huidige besluit hoeft de aanvrager slechts als het College daarnaar vraagt referenten op te geven. Hiermee wordt voorkomen dat het College meer persoonsgegevens ontvangt en verwerkt dan noodzakelijk is.

Persoonsgegevens worden door het College niet langer bewaard dan noodzakelijk is voor de taakuitoefening van het College (artikel 2.1.17). Voor de verwerking van gegevens door het College gelden de bewaartermijnen die zijn vastgelegd in artikel 2.1.17. Voor de bewaartermijnen wordt onderscheid gemaakt naar verschillende situaties: de aanvraag tot registratie wordt afgewezen (onderdeel a); de registratie wordt doorgehaald (onderdeel b); de deskundige wenst niet in aanmerking te komen voor herregistratie (onderdeel c); de deskundige heeft tot uitschrijving verzocht (onderdeel d); de deskundige is overleden (onderdeel e); de aanvraag tot registratie wordt niet behandeld nadat de aanvrager heeft verzuimd de benodigde stukken en gegevens over te leggen (onderdeel f); en de aanvraag tot registratie of herregistratie is toegewezen (onderdeel g). In de toelichting op artikel 2.1.17 zijn de bewaartermijnen

toegelicht. Met de bewaartermijnen is zoveel mogelijk aangesloten bij de bewaartermijnen uit artikel 18, zevende lid, van het huidige Besluit register deskundige in strafzaken.

In hoofdstuk 5 van dit besluit zijn nadere regels opgenomen over de kennisneming door de verdachte van stukken en onderzoeksresultaten waarop de conclusies van een eerste deskundigenonderzoek zijn gebaseerd, ten behoeve van een verzoek tot aanvullend onderzoek of tegenonderzoek (artikelen 2.4.3, tweede lid, en 2.10.54, tweede lid, van de wet). Deze stukken en onderzoeksresultaten kunnen persoonsgegevens bevatten. In de wet is bepaald dat de officier van justitie in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer kan bepalen dat de kennisneming geheel of gedeeltelijk niet wordt toegestaan, dan wel dat van stukken of gedeelten daarvan alleen inzage wordt verleend. Hiermee kan worden voorkomen dat de verdachte kennis kan nemen van gevoelige gegevens van bijvoorbeeld slachtoffers (Kamerstukken II 2025/2026, 36913, nr. 3, artikelsgewijze toelichting bij artikel II, onderdeel H (artikel 2.4.3, tweede lid)). In artikel 5.1.2 van dit besluit is bepaald dat inzage onder toezicht plaatsvindt. In geval inzage wordt verleend wordt aan de verdachte geen kopie verstrekt. Op deze wijze wordt de verdachte zoveel mogelijk in staat gesteld ter ondersteuning van zijn verzoek tot tegenonderzoek of aanvullend onderzoek kennis te nemen van de stukken en onderzoeksresultaten waarop de conclusies van het eerste onderzoek zijn gebaseerd, terwijl de toegang tot persoonsgegevens van anderen zoveel mogelijk wordt beperkt. Voor het overige bevat dit besluit geen bepalingen die betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens.

3. Uitvoeringsconsequenties

PM

4. Ontvangen adviezen

PM

ARTIKELSGEWIJS

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1.1.1 [definities]

In deze bepaling is artikel 1 van het huidige Besluit register deskundige in strafzaken (hierna ook: het huidige besluit) inhoudelijk ongewijzigd overgenomen. Het artikel bevat de omschrijving van enkele definities die in het besluit voorkomen: de wet, onze Minister, register, geregistreeerde deskundige, het College, de secretaris, het bureau, aanvrager, technisch onderzoek, ISO/IEC 17025 en specialistisch onderzoek dat door een opsporingsambtenaar wordt verricht.

Nieuw is de definitie van technisch onderzoek in onderdeel i. Deze definitie is van belang voor Titel 3.1 van dit besluit dat betrekking heeft op technisch onderzoek. De definitie verwijst naar artikel 1.7.5, tweede lid, van de wet waarin is bepaald dat technisch onderzoek bij algemene maatregel van bestuur aangewezen onderzoek is dat wordt verricht door een medewerker van een laboratorium dat aan de bij algemene maatregel van bestuur gestelde eisen voldoet en dat geen opinie en interpretatie vergt van degene die het uitvoert of waarbij een vastgesteld protocol wordt gevolgd voor opinie en interpretatie.

De eisen die in dit besluit worden gesteld aan het laboratorium waar technisch onderzoek wordt verricht, houden in dat het laboratorium geaccrediteerd dient te zijn aan de hand van ISO/IEC 17025. In onderdeel j is een definitie opgenomen van ISO/IEC 17025. Hiermee is aangesloten bij artikel 1, onderdeel k, van het huidige Besluit DNA-onderzoek in strafzaken, waarin al een definitie is opgenomen. ISO/IEC 17025 betreft de algemene eisen voor de competentie van test- en kalibratielaboratoria. Deze ISO-normen stellen eisen aan de organisatie, aan het personeel dat het onderzoek verricht, aan de gebruikte apparaten en aan onderzoeksmethodes. In Nederland worden deze normen uitgegeven door het Koninklijk Nederlands Normalisatie Instituut en wordt naar deze normen verwezen als NEN-EN-ISO/IEC 17025. De internationale ISO-normen gelden wereldwijd. In dit besluit worden ook eisen gesteld aan laboratoria in het buitenland waar technisch onderzoek wordt verricht, daarom wordt in de definitiebepaling de wereldwijd geldende aanduiding gebruikt.

Ook nieuw is de definitie van specialistisch onderzoek dat door een opsporingsambtenaar wordt verricht in onderdeel k. Deze term komt terug in Titel 3.2 van dit besluit waarin eisen worden gesteld aan de verslaglegging van specialistisch onderzoek dat door een opsporingsambtenaar wordt verricht. Onder dit type onderzoek wordt verstaan onderzoek dat door een opsporingsambtenaar wordt verricht waarvoor specifieke of bijzondere kennis is vereist en dat in de bijlage bij dit besluit als technisch onderzoek is aangewezen of dat opinie en interpretatie vergt.

Opsporingsambtenaren verrichten veel specialistisch onderzoek. Voor dit onderzoek is vaak specifieke of bijzondere kennis vereist. Niet voor al deze soorten onderzoek is het noodzakelijk dat, naast de algemene verbaliseringsplicht uit artikel 2.1.20 van de wet, aan de verslaglegging aanvullende eisen worden gesteld. De aanvullende eisen aan de verslaglegging dienen ertoe de kwaliteit van het verrichte onderzoek te kunnen toetsen (zie ook de toelichting op artikel 3.2.1). Dit is met name van belang voor onderzoeken waarvan het verslag, dat wordt opgenomen in een proces-verbaal, als bewijs kan worden gebruikt in een strafzaak en waarvoor tegenonderzoek mogelijk is. Dit onderzoek zou als technisch onderzoek of deskundigenonderzoek worden aangemerkt als het door iemand zou worden verricht die geen opsporingsambtenaar is.

Deze definitie van specialistisch onderzoek dat door een opsporingsambtenaar wordt verricht sluit aan bij de aard van het onderzoek: het betreft de onderzoeken die zijn aangewezen in de bijlage bij dit besluit omdat zij – als zij niet door een opsporingsambtenaar worden uitgevoerd - worden verricht in een geaccrediteerd laboratorium en geen opinie en interpretatie vergen van degene die het uitvoert of daarbij een vastgesteld protocol wordt gevolgd voor opinie en interpretatie. Het betreft daarnaast de onderzoeken die opinie en interpretatie vergen waardoor daarvoor, als ze niet door een opsporingsambtenaar worden uitgevoerd, een deskundige moet worden benoemd. De aard van het onderzoek is daarmee bepalend voor de eisen die aan de verslaglegging worden gesteld.

HOOFDSTUK 2

Nederlands register gerechtelijk deskundigen

Het tweede hoofdstuk van dit besluit betreft een technische omzetting van het huidige Besluit register deskundigen in strafzaken. De regeling vindt haar wettelijke grondslag in artikel 1.7.2, eerste en tweede lid, van de wet.

In 2010 is het Nederlands Register Gerechtelijk Deskundigen (hierna: NRGD of het register) opgericht. Het register heeft tot doel de gebruikmaking van deskundigen in strafzaken, die aan de kwaliteitseisen uit artikel 2.1.10, tweede lid, voldoen, te bevorderen door voor potentiële opdrachtgevers relevante gegevens bijeen te brengen en openbaar te maken. De beoordeling of deskundigen aan de kwaliteitseisen voldoen wordt verricht door het College.

Dit onderdeel van het besluit stelt regels over de deskundigheidsgebieden waarop een aanvraag tot registratie betrekking kan hebben, de kwaliteitseisen waaraan deskundigen moeten voldoen om geregistreerd te worden en over de wijze waarop de specifieke deskundigheid van de deskundigen kan worden bepaald of getoetst. Daarnaast bevat het besluit regels over de opzet en het beheer van het register.

Bij het omzetten van het huidige besluit is het tweede artikel komen te vervallen. Hierin werd de doelstelling van het register beschreven, die nu is opgenomen in deze nota van toelichting. Daarnaast komt artikel 20 van het huidige besluit niet terug in dit besluit. In dat artikel was bepaald dat de rechter de geschiktheid van een niet geregistreerde deskundige om als deskundige op te treden zoveel mogelijk aan de hand van de kwaliteitseisen uit dit besluit beoordeelt. Dit voorschrift is met de eerste aanvullingswet bij het nieuwe wetboek (Kamerstukken II 2025/2026, 36913, nr. 2, artikel I, onderdeel S) in artikel 1.7.2, vierde lid, van de wet opgenomen. Het is daarom niet meer nodig dit in dit besluit te regelen.

Het NRGD is een zelfstandig bestuursorgaan (*Stb.* 2009, 330, p. 8). Dat betekent dat de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen en de Algemene wet bestuursrecht van toepassing zijn. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om in het besluit enkele aanpassingen door te voeren om de samenhang met deze wetten meer inzichtelijk te maken. Waar daarvan sprake is wordt dat in de artikelsgewijze toelichting benoemd. Andere wijzigingen ten opzichte van de huidige regeling worden eveneens in de artikelsgewijze toelichting bij dit besluit vermeld.

De intrekking van het Besluit register deskundige in strafzaken wordt geregeld bij invoeringsbesluit.

Artikel 2.1.1 [College gerechtelijk deskundigen]

De inhoud van artikel 3 van het huidige besluit is zonder inhoudelijke wijzigingen overgenomen in deze bepaling. Met dit artikel is het Nederlands Register Gerechtelijk Deskundigen (NRGD) ingesteld.

Artikel 2.1.2 [taak College]

In deze bepaling is artikel 4 van het huidige besluit zonder inhoudelijke wijzigingen overgenomen. In dit artikel is de taak van het College beschreven.

Artikel 2.1.3 [leden College]

Artikel 5 van het huidige besluit is in deze bepaling opgenomen. Het artikel regelt de samenstelling van het College. Dit artikel is inhoudelijk niet gewijzigd.

Artikel 2.1.4 [onpartijdigheid en onafhankelijkheid College]

Artikel 6 van het huidige besluit is, zonder het inhoudelijk te wijzigen, overgenomen in deze bepaling. Het eerste lid regelt dat het College zijn taken op onafhankelijke wijze verricht. De term 'onpartijdige' uit artikel 6, eerste lid, van het huidige besluit komt in het eerste lid niet meer terug, aangezien uit artikel 2:4, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht al voortvloeit dat het College haar taken zonder vooringenomenheid vervult.

Uit het tweede lid volgt dat de leden van het College zich dienen te verschonen indien er sprake is van feiten of omstandigheden waardoor hun onpartijdigheid of onafhankelijkheid schade zou kunnen leiden. Dit kan bijvoorbeeld aan de orde zijn als een lid van (de toetsingscommissie van) het College een aanvraag zou moeten behandelen van een deskundige die werkzaam is in dezelfde organisatie en diens ondergeschikte of directe collega is. Een dergelijke omstandigheid vormt niet per definitie aanleiding om zich te verschonen, maar wel wanneer naar het oordeel van het desbetreffende lid van het College door die omstandigheid zijn onafhankelijkheid of onpartijdigheid als lid schade zou kunnen lijden (Stb. 2009, 330).

De formulering van het tweede lid is aangepast aan de formulering van het nieuwe wetboek door conform artikel 6.2.1 van de wet te spreken van 'feiten en omstandigheden waardoor de onpartijdigheid of onafhankelijkheid schade zou kunnen leiden'.

Artikel 2.1.5 [werkwijze College]

Deze bepaling is de inhoudelijk ongewijzigde overname van artikel 7 van het huidige besluit. Het regelt dat het College zijn eigen werkwijze bepaalt, beoordelingsmaatstaven opstelt, een bezwaaradviescommissie en normstellings- en toetsingsadviescommissies benoemt, dat het College en deze commissies zich door personen die niet tot het College behoren kunnen doen bijstaan en dat commissieleden zich verschonen indien op grond van feiten of omstandigheden de onpartijdigheid schade zou kunnen leiden. De beoordelingsmaatstaven genoemd in het tweede lid zijn beleidsregels. Uit afdeling 3.6 van de Algemene wet bestuursrecht vloeit voort dat deze openbaar gemaakt worden. De vermelding dat de maatstaven openbaar worden gemaakt komt in dit artikel daarom niet meer terug.

Artikel 2.1.6 [benoeming leden College]

Artikel 8 van het huidige besluit is overgenomen in deze bepaling, zonder het inhoudelijk te wijzigen. Het regelt de benoeming van de voorzitter en (plaatsvervangende) leden

van het College en het vaststellen van de vergoeding van degenen die bijstand verlenen aan het College of een van de door het College ingestelde commissies, wanneer zij niet in dienst zijn van het Rijk.

Artikel 2.1.7 [bestuursreglement en jaarplan]

Het negende artikel van het huidige besluit is overgenomen in deze bepaling. Het regelt de vaststelling van een bestuursreglement van het College en bepaalt dat een jaarplan wordt opgesteld dat aan de Minister van Justitie en Veiligheid wordt aangeboden. In het huidige besluit wordt voorgeschreven dat het jaarplan steeds voor 1 april moet worden aangeboden. Dit blijkt in de praktijk geen goed werkbaar datum. Bovendien is het niet nodig in het besluit een datum te bepalen. In dit artikel is dit daarom geschrapt. De datum waarop het jaarplan aan de Minister van Justitie en Veiligheid wordt aangeboden zal in overleg met het ministerie worden bepaald.

Artikel 2.1.8 [secretaris en bureau]

In deze bepaling zijn de artikelen 10 en 11 van het huidige besluit gedeeltelijk overgenomen. Het resterende gedeelte van de artikelen 10 en 11 van het huidige besluit is in artikel 2.1.9 geplaatst. Hierdoor zijn de onderdelen die zien op de secretaris en het bureau van het College in een bepaling bijeen gebracht. Het tweede lid, onderdeel e, is enigszins gewijzigd ten opzichte van artikel 11, tweede lid, onderdeel e, van het huidige besluit. In dat onderdeel is bepaald dat het bureau tot taak heeft de door het College vastgestelde beleidsregels bekend te maken en beschikbaar te houden, en het register voor een ieder toegankelijk te houden. Niet meer wordt voorgeschreven dat dit op de website van het NRGD gebeurt. Uiteraard zullen deze gegevens daar nog steeds moeten worden opgenomen. De verwijzing naar de website is geschrapt omdat de taak daartoe niet beperkt is. Zo moeten de beleidsregels ook in de Staatscourant worden gepubliceerd.

Artikel 2.1.9 [organisatie bureau]

In deze bepaling zijn de artikelen 10 en 11 van het huidige besluit gedeeltelijk overgenomen. Het resterende gedeelte van de artikelen 10 en 11 van het huidige besluit is in artikel 2.1.8 geplaatst. In dit artikel zijn de onderdelen opgenomen waarin de verantwoordelijkheden van de minister ten aanzien van – met name – het bureau zijn vastgelegd.

Artikel 2.1.10 [registratie]

In deze bepaling is artikel 12 van het huidige besluit inhoudelijk ongewijzigd overgenomen. Hierin worden de kwaliteitseisen opgesomd aan de hand waarvan het College een aanvraag tot registratie toetst, alvorens een beslissing te nemen over de registratie van een deskundige. De kwaliteitseisen zijn algemeen geformuleerd, omdat zij toepasbaar moeten zijn op deskundigen op alle deskundigheidsgebieden. Per deskundigheidsgebied waarvoor het NRGD is opengesteld, wordt voorzien in een nadere uitwerking van deze algemene kwaliteitseisen (artikel 2.1.5, tweede lid).

Artikel 2.1.11 [aanvraag registratie]

Artikel 13 van het huidige besluit is overgenomen in deze bepaling. Het betreft de aanvraag tot registratie en de stukken en gegevens die daarbij door de aanvrager moeten worden overlegd. Anders dan in het huidige besluit hoeft de aanvrager bij zijn aanvraag tot registratie niet standaard gegevens van referenten over te leggen. Referenten worden niet altijd bevroegd. Het in alle gevallen opgeven van persoonlijke

gegevens van referenten heeft tot gevolg dat het College meer persoonsgegevens ontvangt dan noodzakelijk. Bovendien vergt het vinden van referenten de nodige inspanningen van de aanvrager. Daarom is de verstrekking van gegevens van referenten in artikel 2.1.11, vierde lid, beperkt tot de gevallen waarin het College daarom verzoekt. Bij de aanvraag tot registratie hoeft ook geen verklaring te worden overlegd waarin de aanvrager instemt met openbaarmaking van zijn gegevens conform artikel 2.1.14. De aanvrager verzoekt met zijn aanvraag tot registratie om opname in een openbaar register. Uit deze aanvraag volgt dat de aanvrager akkoord is met de openbaarmaking van zijn gegevens, er is geen noodzaak dat nogmaals in een aparte verklaring te bevestigen.

Artikel 2.1.12 [afwijzing registratie]

Deze bepaling betreft artikel 14 van het huidige besluit. Hierin worden de gronden genoemd voor het niet in behandeling nemen of afwijzen van een aanvraag. Het eerste lid is in overeenstemming gebracht met artikel 4:5, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, waarin het besluit om een aanvraag niet te behandelen een mogelijkheid is en niet een verplichting. Daarbij is ook de terminologie met die bepaling in lijn gebracht.

In het tweede lid, onderdeel c, is de grond voor afwijzing van de aanvraag tot registratie in verband met een geestelijke stoornis van de aanvrager gemoderniseerd. De aanvraag wordt afgewezen indien de aanvrager op grond van een onherroepelijke rechterlijke uitspraak onder curatele is gesteld wegens een psychische stoornis of psychogeriatrische aandoening.

Er is een derde lid toegevoegd, dat inhoudelijk overeenkomt met artikel 13, tweede lid, onderdeel b, derde streepje, van het huidige besluit. Aangezien het ontbreken van een integriteitsverklaring een mogelijke weigeringsgrond voor de aanvraag tot registratie betreft, is plaatsing in deze bepaling passender.

Artikel 2.1.13 [bewijs van registratie]

Artikel 15 van het huidige besluit is opgenomen in deze bepaling zonder het inhoudelijk te wijzigen. Het bepaalt dat een geregistreerde deskundige een bewijs van registratie ontvangt.

Artikel 2.1.14 [register gegevens]

Gelijk aan artikel 16 van het huidige besluit wordt in deze bepaling bepaald welke gegevens van de deskundige in het register worden opgenomen. Het betreft: de naam van de deskundige, een vermelding van de wijze waarop de deskundige voor raadplegers van het register bereikbaar is, het deskundigheidsgebied van de deskundige en, wanneer relevant, het gegeven dat de integriteit van de deskundige niet objectief door het College kon worden vastgesteld.

Artikel 2.1.15 [termijn registratie]

In deze bepaling is artikel 17 van het huidige besluit ongewijzigd overgenomen. Het behelst de regeling voor de duur van een registratie.

Artikel 2.1.16 [doorhalen registratie]

De inhoud van artikel 18 van het huidige besluit is overgenomen in deze bepaling. Het betreft de regeling voor het doorhalen van een registratie.

In het eerste lid, onderdeel c, is verduidelijkt dat de registratie ook wordt doorgehaald indien de aanvraag tot herregistratie wordt afgewezen omdat bij de aanvraag geen integriteitsverklaring is overlegd of als het College niet overtuigd is dat de overgelegde integriteitsverklaring voldoende waarborg biedt inzake de integriteit van degene die de aanvraag tot herregistratie heeft gedaan (artikel 2.1.12, derde lid). Daarnaast is een grond voor doorhaling van de registratie toegevoegd. Dit betreft de situatie dat de deskundige op grond van een onherroepelijke rechterlijke uitspraak onder curatele is gesteld wegens een psychische stoornis of psychogeriatrische aandoening. In dat geval is de betrokkene niet in staat om als deskundige op te treden. De aanvraag tot registratie zal in deze situatie ook worden afgewezen (artikel 2.1.12, tweede lid, onderdeel c).

Het zevende lid van artikel 18 van het huidige besluit is opgenomen in artikel 2.1.17.

Artikel 2.1.17 [vernietiging gegevens]

In dit artikel is het zevende lid van artikel 18 van het huidige besluit opgenomen. Het heeft betrekking op de vernietiging van gegevens van een deskundige. In de aanhef is toegevoegd dat het College de gegevens die het met betrekking tot een deskundige heeft verwerkt niet langer bewaart dan noodzakelijk is voor de taakuitoefening van het College. In de onderdelen a tot en met g zijn de bewaartermijnen voor deze gegevens vastgesteld.

Het College stelt, conform artikel 5, eerste lid, van de Archiefwet een selectielijst op waarin wordt aangegeven welke archiefbescheiden in aanmerking komen voor vernietiging en welke worden geselecteerd voor overbrenging naar een archiefbewaarplaats. De selectielijst gaat uit van bewaartermijnen van twee, vijf en zeven jaar. Aan de hand van die termijnen worden de gegevens op vaste momenten vernietigd. Dit draagt bij aan de tijdige vernietiging van gegevens. In dit besluit is ten behoeve van de uitvoerbaarheid van de regeling eveneens uitgegaan van bewaartermijnen van twee, vijf en zeven jaar. Dit wordt hieronder per onderdeel toegelicht.

Onderdeel a betreft de bewaartermijn voor de gegevens van een deskundige waarvan de aanvraag tot registratie is afgewezen. Deze termijn is niet aangepast ten aanzien van het huidige besluit en betreft vijf jaar.

In onderdeel b is de bewaartermijn voor de gegevens van een deskundige van wie de registratie is doorgehaald, gewijzigd. In het huidige besluit worden de gegevens van deze deskundige vernietigd twee jaar na het onherroepelijk worden van de beslissing tot doorhaling. Dit heeft tot gevolg dat het College na die twee jaar niet meer kan vaststellen of de termijn is verstreken waarbinnen de desbetreffende deskundige niet opnieuw tot registratie kan verzoeken (artikel 2.1.16, vierde lid). Om te voorkomen dat een aanvraag in behandeling wordt genomen die is ingediend door een doorgehaalde deskundige terwijl nog geen nieuw verzoek tot registratie kan worden gedaan, is voor de bewaartermijn van gegevens van deze deskundigen in artikel 2.1.17 aangesloten bij de door het College bepaalde termijn waarbinnen geen nieuw verzoek tot registratie kan worden gedaan. De gegevens worden twee jaar na het verstrijken van die termijn vernietigd.

In onderdeel c is de bewaartermijn vastgelegd voor de gegevens van een geregistreerde deskundige die te kennen heeft gegeven dat hij niet in aanmerking wenst te komen voor herregistratie. Deze bewaartermijn wordt verkort tot vijf jaar. Op grond van het huidige besluit geldt een termijn van zeven jaar. Het is niet nodig deze gegevens zo lang te

bewaren. Als binnen vijf jaar toch een verzoek tot herregistratie wordt gedaan, kunnen de gegevens met betrekking tot de eerdere aanvraag worden betrokken bij de beoordeling van het verzoek tot herregistratie. Als de deskundige die eerder is geregistreerd op een later moment weer in het register wenst te worden opgenomen kan de deskundige daarvoor opnieuw een aanvraag tot registratie doen. In dat geval zal de aanvraag geheel opnieuw moeten worden beoordeeld, de gegevens die zijn verstrekt voor de eerdere aanvraag kunnen dan niet bij de beoordeling worden betrokken.

De bewaartermijn in onderdeel d, voor de gegevens van een geregistreerde deskundige die niet langer in het register wenst te zijn geregistreerd, is gewijzigd naar vijf jaar. In het huidige besluit is deze termijn een maand. Wanneer een uitgeschreven deskundige gedurende enige tijd na kennisgeving van de wens tot doorhaling in het register een aanvraag tot herregistratie doet zijn voor de beoordeling van deze aanvraag de gegevens van de voorgaande registratie van belang. Een bewaartermijn van vijf jaar maakt het mogelijk deze gegevens te betrekken bij de beoordeling van de aanvraag tot herregistratie.

De bewaartermijn voor de gegevens van een geregistreerde deskundige die is komen te overlijden, bedoeld in onderdeel e, wordt verlengd van een maand naar twee jaar na ontvangst van het bericht van overlijden omdat de huidige termijn van een maand in de praktijk onuitvoerbaar is gebleken. Met de termijn van twee jaar kan worden aangesloten bij de vaste vernietigingsmomenten.

Nieuw is de bewaartermijn in onderdeel f, voor de gegevens met betrekking tot een aanvraag tot registratie die niet kan worden behandeld omdat de daarvoor benodigde stukken ontbreken. In geval een aanvraag incompleet is, stelt het College de aanvrager in de gelegenheid de aanvraag tot registratie aan te vullen. Wanneer de benodigde gegevens na de daarvoor door het College gestelde termijn niet zijn aangeleverd kan het College besluiten de aanvraag niet te behandelen. In dat geval geldt een bewaartermijn van twee jaar.

Ook onderdeel g is nieuw. Dit onderdeel bepaalt de bewaartermijn voor de gegevens van een deskundige waarvan de aanvraag tot registratie of herregistratie is toegewezen. Deze termijn is in het huidige besluit niet vastgelegd. Op grond van artikel 2.1.5, eerste lid, van dit besluit vindt de registratie telkens plaats voor een periode van vijf jaar. Bij het beoordelen van de aanvraag tot herregistratie kunnen de gegevens worden betrokken waarop de voorgaande aanvraag is gebaseerd. Het is daarvoor van belang dat deze gegevens nog enige tijd na afloop van de periode van registratie worden bewaard. De bewaartermijn is daarom op zeven jaar gesteld. Vanuit het oogpunt van dataminimalisatie is het niet wenselijk dat de gegevens van alle voorgaande aanvragen tot registratie of herregistratie gedurende de volledige registratieduur worden bewaard.

Artikel 2.1.18 [voorwaardelijke registratie]

Artikel 19 van het huidige besluit is overgenomen in deze bepaling zonder het inhoudelijk te wijzigen. Het betreft de regeling voor voorwaardelijke registratie.

HOOFDSTUK 3

ONDERZOEK WAAROP DE DESKUNDIGENREGELING NIET VAN TOEPASSING IS

In de eerste aanvullingswet bij het nieuwe wetboek (Kamerstukken II 2025/2026, 36913, nr. 2, artikel I, onderdeel U) is verduidelijkt welke typen onderzoek waarvoor specifieke of bijzondere kennis vereist is, niet als deskundigenonderzoek worden aangemerkt. De deskundigenregeling is niet van toepassing 1) op onderzoek dat wordt verricht door een opsporingsambtenaar, 2) op onderzoek dat bestaat uit het verzamelen

en veiligstellen van sporen en het voorbereidend onderzoek dat aan die sporen wordt verricht, en dat wordt verricht door een extern persoon die aan een opsporingsdienst bijstand verleent, en 3) op bij algemene maatregel van bestuur aangewezen onderzoek dat door een medewerker van een geaccrediteerd laboratorium wordt verricht en dat geen opinie en interpretatie vergt van degene die het uitvoert of waarbij een vastgesteld protocol wordt gevolgd voor opinie en interpretatie, welke laatste categorie in de wettelijke regeling wordt aangeduid als technisch onderzoek (artikel 1.7.5, eerste lid, van de wet).

Artikel 1.7.5 van de wet bevat verschillende grondslagen om bij algemene maatregel van bestuur regels te stellen over de onderzoeken die van de deskundigenregeling zijn uitgezonderd. Allereerst moeten de typen onderzoek die als technisch onderzoek worden aangemerkt bij algemene maatregel van bestuur worden aangewezen (tweede lid). Daarnaast kunnen regels worden gesteld over de verslaglegging van de uitgezonderde onderzoeken en over de kennisgeving van de onderzoeksresultaten van deze onderzoeken (vierde lid). Zoals in het algemeen deel van deze nota van toelichting is aangegeven wordt deze laatste grondslag op dit moment niet ingevuld.

Dit hoofdstuk is onderverdeeld in twee titels. Titel 3.1 betreft het technisch onderzoek. De onderzoeken die als technisch onderzoek worden aangewezen zijn in de bijlage bij dit besluit vermeld (artikel 3.1.1). Titel 3.2 ziet op het specialistisch onderzoek dat door een opsporingsambtenaar wordt verricht. In dit besluit zijn eisen aan de verslaglegging van deze twee typen onderzoeken opgenomen (artikelen 3.1.2 en 3.2.1). Goede verslaglegging is van belang om de kwaliteit van een onderzoek en de betrouwbaarheid van de onderzoeksresultaten te kunnen toetsen (Kamerstukken II 2025/2026, 36913, nr. 3, artikelsgewijze toelichting bij artikel I, onderdeel U (artikel 1.7.5, vijfde lid)).

Met de eisen aan de verslaglegging is zoveel mogelijk aangesloten bij de voorschriften over de verslaglegging van deskundigenonderzoek uit artikel 1.7.4, tweede en derde lid. Daarnaast is aangesloten bij de normen uit NEN-EN-ISO 21043 met betrekking tot forensisch onderzoek. Deze standaarden bevatten onder meer gedetailleerde voorschriften over hetgeen in een verslag van een forensisch onderzoek moet worden opgenomen. Een verslag dient accuraat, helder, transparant, ondubbelzinnig, onpartijdig en geschikt voor het beoogde gebruik te zijn. Onderzoekers rapporteren op basis van hun eigen expertise en de beschikbare informatie. Bekende beperkingen van methodes, procedures, waarnemingen en oordelen worden duidelijk vermeld. Afwijkingen van methodes en procedures worden met de reden voor de afwijking vermeld als deze van invloed kunnen zijn op de resultaten van het onderzoek. Uit het rapport dient te blijken wie verantwoordelijk is voor de inhoud van het rapport, wat de resultaten van het onderzoek zijn en welke methode is gebruikt. Als het onderzoek of het verslag is beoordeeld door een andere onderzoeker (review) dient dat te worden vastgelegd. Voor de verslaglegging van onderzoek dat interpretatie vergt zijn aanvullende eisen opgenomen. In het verslag van een dergelijk onderzoek worden bijvoorbeeld de veronderstellingen vermeld die van belang waren om tot een oordeel te komen.

Van onderzoekers die specialistisch onderzoek verrichten wordt verwacht dat zij naast de voorschriften uit de wet, dit besluit en eventuele andere regelgeving die van toepassing is op het desbetreffende onderzoek ook andere normen opvolgen die van toepassing zijn, zoals deze ISO normen over forensisch onderzoek.

TITEL 3.1

Technisch onderzoek

Artikel 3.1.1 [aanwijzing technisch onderzoek]

De onderzoeken die worden aangewezen als technisch onderzoek worden opgenomen in de bijlage bij dit besluit. Op grond van artikel 1.7.5, tweede lid, van de wet komt voor aanwijzing als technisch onderzoek in aanmerking een onderzoek dat wordt verricht door een medewerker van een laboratorium dat aan de bij algemene maatregel van bestuur gestelde eisen voldoet en dat geen opinie en interpretatie vergt van degene die het uitvoert of waarbij een vastgesteld protocol wordt gevolgd voor opinie en interpretatie. In bijlage 2 van de Aanwijzing technisch opsporingsonderzoek/deskundigenonderzoek van het College van procureurs-generaal van 7 mei 2013 zijn onderzoeken opgenomen die voldoen aan deze vereisten. Deze onderzoeken zijn daarom met enkele aanpassingen overgenomen in de bijlage van dit besluit.

Technisch onderzoek wordt niet uitgevoerd in dienst van of voor de politie, maar door een medewerker van een van politie en justitie onafhankelijk opererend laboratorium (Kamerstukken II 2025/2026, 36913, nr. 3, artikelsgewijze toelichting bij artikel I, onderdeel U (artikel 1.7.5, tweede lid)). Sommige onderzoeken die op de bijlage zijn genoemd worden echter ook verricht door opsporingsambtenaren. Dan is geen sprake van een technisch onderzoek maar van een specialistisch onderzoek dat door een opsporingsambtenaar wordt verricht (artikel 1.1.1, onderdeel k, van dit besluit). De eisen die in dit besluit aan technisch onderzoek worden gesteld, waaronder het vereiste dat dit wordt verricht door een medewerker van een geaccrediteerd laboratorium, geldt in dat geval niet tenzij dit voor een specifiek onderzoek voortvloeit uit andere regelgeving, zoals het Besluit strafvorderlijke bevoegdheden met betrekking tot het lichaam.

De aanduiding van een aantal soorten onderzoek is ten opzichte van bijlage 2 van de genoemde aanwijzing gewijzigd. Allereerst zijn verschillende toxicologische en chemische onderzoeken samengebracht onder een nieuwe noemer: vaststellen van de aanwezigheid van of bepalen van de concentratie van vluchtige stoffen, drugs, genees- en bestrijdingsmiddelen of overige lichaamsvreemde stoffen of biochemische markers in lichaamsmateriaal. Met biochemische markers wordt bedoeld op lichaamseigen stoffen die op bepaalde biologische toestanden, ziekten of processen kunnen duiden. Onder deze aanduiding valt het vaststellen van de aanwezigheid en het bepalen van de concentratie van alle stoffen die in normale omstandigheden niet of in beperkte mate in lichaamsmateriaal of voorwerpen aanwezig zijn. Het bepalen van de aanwezigheid en de concentratie van deze stoffen in lichaamsmateriaal wordt gedaan door een medewerker van een geaccrediteerd laboratorium en het onderzoek vergt geen opinie en interpretatie van degene die het uitvoert of daarvoor kan een vastgesteld protocol worden gevolgd. Het onderzoek wordt daarom aangewezen als technisch onderzoek.

Adem is een van de soorten lichaamsmateriaal waaraan het bedoelde toxicologische of chemische onderzoek kan worden verricht. De aanwezigheid van alcohol in adem wordt door opsporingsambtenaren vastgesteld door middel van een ademtest. De ademtest vindt volledig geautomatiseerd plaats en vergt geen specialistische kennis.

Opsporingsambtenaren moeten enkel weten hoe het apparaat te bedienen, waartoe zij worden opgeleid. Er is geen noodzaak dit type onderzoek als technisch onderzoek aan te wijzen. De ademtest is daarom expliciet van de lijst uitgezonderd.

Het voorgaande geldt ook voor de indicatieve speeksel- en urinetesten die door opsporingsambtenaren worden verricht om te onderzoeken of iemand drugs of alcohol heeft gebruikt. Zowel speeksel als urine is lichaamsmateriaal waaraan onderzoek kan worden verricht. Opsporingsambtenaren worden opgeleid om deze indicatieve testen te gebruiken maar het betreffen geen onderzoeken waarvoor specialistische kennis nodig is. Een indicatief onderzoek leidt niet tot een rapport dat in een strafzaak als bewijs wordt gebruikt. Daarvoor is steeds een vervolgonderzoek nodig. Als de testresultaten positief zijn wordt bloedonderzoek verricht waarmee de aanwezigheid van lichaamsvreemde stoffen daadwerkelijk kan worden vastgesteld. Overig onderzoek aan adem, speeksel en urine dat is gericht op het vaststellen van de aanwezigheid van of het bepalen van de concentratie van vluchtige stoffen, drugs, genees- en

bestrijdingsmiddelen of overige lichaamsvreemde stoffen of biochemische markers valt wel onder deze aanduiding.

Nieuw is dat ook het bepalen van de aanwezigheid en de concentratie van vluchtige stoffen, drugs, genees- en bestrijdingsmiddelen op of in voorwerpen in de bijlage is opgenomen. In de praktijk komt het met enige regelmaat voor dat dergelijk onderzoek op een voorwerp wordt uitgevoerd, met name in gevallen waarin wordt vermoed dat sprake is van een vergiftiging. Gevraagd wordt dan bijvoorbeeld te onderzoeken of een beker of levensmiddelen een gevaarlijke stof bevatten. Het is wenselijk dat ook dit onderzoek dat, evenals het onderzoek aan lichaamsmateriaal, aan de daarvoor geldende voorwaarden voldoet wordt aangewezen als technisch onderzoek.

Ook de aanduiding van het onderzoek dat op de bijlage bij dit besluit is opgenomen als 'Gehaltebepaling van drugs en drugsgelateerde stoffen' is gewijzigd ten opzichte van de bijlage 2 van de Aanwijzing technisch opsporingsonderzoek/deskundigenonderzoek. Bij dit type onderzoek kan onder meer worden gedacht aan het bepalen of in een aangetroffen hoeveelheid onbekende stof een verboden stof voorkomt en het bepalen van de verhouding van die verboden stof ten opzichte van eventuele andere stoffen. Daarnaast kan het voorkomen dat verboden stoffen worden verstopt in voorwerpen. In dat geval is het onderzoek er tevens op gericht de verboden stof van de voorwerpen te scheiden zodat de hoeveelheid van de verboden stof kan worden bepaald.

De beperking tot veelvoorkomende drugs is geschrapt omdat de mate van opinie en interpretatie bepalend is voor de aanwijzing van een onderzoek als technisch onderzoek en niet de mate waarin drugs voorkomen. Daarnaast zijn drugsgelateerde stoffen toegevoegd. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan precursoren en andere stoffen die nodig zijn voor de productie van drugs.

Wat betreft de gewichtsbepaling van drugs en drugsgelateerde stoffen is het enkele wegen van de stoffen uitgezonderd van het onderzoek dat als technisch onderzoek wordt aangewezen. Het wegen van deze stoffen vindt plaats door het op een weegschaal te leggen en het gewicht te noteren. Dit wegen van stoffen wordt door opsporingsambtenaren uitgevoerd en vergt geen specialistische kennis of toepassing van specifieke methoden. Er is dan ook geen noodzaak deze vorm van gewichtsbepaling als technisch onderzoek aan te wijzen.

In bijlage 2 van de Aanwijzing technisch opsporingsonderzoek/deskundigenonderzoek stonden enkele verwijzingen naar de Wegenverkeerswet 1994. Die verwijzingen komen in de bijlage van dit besluit niet terug aangezien dit besluit zijn grondslag vindt in het Wetboek van Strafvordering, daaruit volgt al dat dit besluit geen uitvoeringsregels bevat voor de Wegenverkeerswet 1994.

De aanduiding van het onderzoek naar schotresten is gewijzigd in: het aantonen van de aanwezigheid van schotresten (op bijlage 2 van de aanwijzing 'onderzoek aan schiethanden en/of schietmouwen'). Het onderzoek betreft het vaststellen van de aanwezigheid van schotresten. Dat onderzoek kan worden verricht aan handen of mouwen, maar bijvoorbeeld ook aan een autostoel. Het onderzoek dat enkel ziet op het aantonen van de aanwezigheid van schotresten vergt geen opinie en interpretatie.

Nieuw is het onderzoek als bedoeld in artikel 2.6.20, eerste lid, van de wet dat tot doel heeft om vast te stellen of de verdachte of derde drager is van een aangewezen besmettelijke ziekte. In de memorie van toelichting bij de eerste aanvullingswet (Kamerstukken II 2025/2026, 36913, nr. 3, artikelsgewijze toelichting bij artikel II, onderdeel G (artikel 2.4.1, eerste lid)) is aangekondigd dat dit onderzoek zal worden aangemerkt als technisch onderzoek. Het onderzoek betreft het vaststellen van de aanwezigheid van een aangewezen besmettelijke ziekte. Het voldoet aan de hiervoor genoemde vereisten en wordt daarom als technisch onderzoek aangewezen. Onderzoek naar de overdacht van een ernstige besmettelijke ziekte, dat wordt aangeduid als

fylogenetisch onderzoek, betreft deskundigenonderzoek en wordt niet aangemerkt als technisch onderzoek.

Zoals in de memorie van toelichting bij de eerste aanvullingswet (Kamerstukken II 2025/2026, 36913, nr. 3, paragraaf 7.5 van het algemeen deel) aan de orde is gekomen, is overwogen om ook een deel van het klassiek DNA-onderzoek (onderzoek, genoemd in artikel 2.6.17, van de wet) aan te wijzen als technisch onderzoek. Dit onderzoek kan deels geautomatiseerd plaatsvinden, waarbij de beoordelingsruimte van degene die het onderzoek uitvoert beperkt is. Dat deel van het klassiek DNA-onderzoek zou in theorie als technisch onderzoek kunnen worden aangewezen. Er is echter ook een deel van het onderzoek waarbij de opinie en interpretatie meer omvat en niet in hoge mate is geprotocolleerd. Op voorhand is niet altijd goed te bepalen of het onderzoek opinie en interpretatie gaat vergen. Dit is reden geweest om voor al het klassiek DNA-onderzoek uit te gaan van één regeling – die van het deskundigenonderzoek – en geen onderscheid te maken naar de mate waarin dat onderzoek is geprotocolleerd.

Bij twijfel of een onderzoek een technisch onderzoek betreft zal in overleg met de officier van justitie moeten worden bepaald of het een technisch onderzoek is of dat een deskundige moet worden benoemd voor het uitvoeren van het onderzoek. Dit laatste zal altijd het geval zijn als interpretatie van onderzoeksresultaten nodig is, bijvoorbeeld omdat vragen over de oorzaak van de onderzoeksresultaten moeten worden beantwoord. Ook in geval van een onderzoek waardoor van het onderzoeksmateriaal mogelijk weinig tot niets overblijft is het raadzaam dat hierover voorafgaand aan het verrichten van het onderzoek met de officier van justitie wordt gesproken. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat een deskundige kan worden benoemd voor het uitvoeren van een onderzoek dat op de bijlage van dit besluit wordt aangewezen als technisch onderzoek. Als een deskundige wordt benoemd voor het uitvoeren van het onderzoek is de deskundigenregeling van toepassing.

Artikel 3.1.2 [vereisten laboratorium technisch onderzoek]

In dit artikel worden de eisen vastgelegd waaraan laboratoria waar technisch onderzoek wordt verricht, dienen te voldoen. Een technisch onderzoek wordt, kortgezegd, verricht door een medewerker van een geaccrediteerd laboratorium dat deskundig is op het terrein van het onderzoek. Hiermee wordt aangesloten bij de eisen die in sommige huidige besluiten zijn gesteld aan de accreditatie van laboratoria waar bepaalde soorten onderzoek worden verricht (zoals artikel 15, tweede lid, van het huidige Besluit middelenonderzoek bij geweldplegers) en bij de Aanwijzing technisch opsporingsonderzoek/deskundigenonderzoek van het College van procureurs-generaal van 7 mei 2013 die er vanuit gaat dat de onderzoeken die op bijlage 2 bij die aanwijzing staan vermeld door een medewerker van een geaccrediteerd laboratorium worden verricht als deze niet door de politie worden uitgevoerd.

In Nederland gevestigde laboratoria dienen door de Raad van Accreditatie - de nationale accreditatie-instantie (artikel 2 van de Wet aanwijzing nationale accreditatie-instantie) - te zijn geaccrediteerd aan de hand van de eisen genoemd in NEN-EN-ISO/IEC 17025 (eerste lid, onderdeel a). Deze norm bevat de eisen voor de competentie van test- en kalibratielaboratoria (artikel 1.1.1, onderdeel j, van dit besluit). Ten aanzien van laboratoria in het buitenland, geldt dat het laboratorium moet zijn geaccrediteerd aan de hand van dezelfde eisen, genoemd in ISO/IEC 17025 (eerste lid, onderdeel b). De accreditatie wordt verleend door een met de Raad van Accreditatie vergelijkbare instantie. Binnen de Europese Unie betreft dit de nationale accreditatie-instantie (artikel 4 Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 339/93).

In de toelichting op dit hoofdstuk van dit besluit kwamen ook de normen over forensisch onderzoek, NEN-EN-ISO 21043, aan de orde. Deze normen zijn relatief nieuw. Van de laboratoria waar forensisch onderzoek wordt verricht wordt verwacht dat zij er naartoe werken dat aan deze standaarden wordt voldaan. Een accreditatie aan de hand van deze eisen is vooralsnog echter niet vereist.

Het tweede lid is ongewijzigd overgenomen uit artikel 15, derde lid, van het huidige Besluit middelenonderzoek bij geweldplegers. Het vierde lid van dat artikel, waarin was bepaald dat in het laboratorium geen onderzoek meer kan worden verricht als de accreditatie is ingetrokken, is geschorst of na haar vervaldatum niet is verlengd, is in artikel 3.1.2 van dit besluit niet overgenomen. Uit het vereiste van accreditatie volgt al dat de accreditatie geldig dient te zijn op het moment dat het onderzoek wordt verricht.

Artikel 3.1.3 [verslaglegging technisch onderzoek]

Artikel 3.1.3 is nieuw. Dit artikel bevat eisen aan de verslaglegging van technisch onderzoek. Zoals in de memorie van toelichting bij de eerste aanvullingswet bij het nieuwe wetboek (Kamerstukken II 2025/2026, 36913, nr. 3, paragraaf 7.2 van het algemeen deel) en in de toelichting op Hoofdstuk 3 van dit besluit aan de orde is gekomen, dienen de eisen aan de verslaglegging ertoe te waarborgen dat het onderzoek op een transparante wijze wordt uitgevoerd en kan worden getoetst.

In het verslag van een technisch onderzoek worden naast de resultaten van het onderzoek in ieder geval vermeld welke methode is toegepast en welke bekwaamheid degene die het onderzoek heeft uitgevoerd, heeft bij de toepassing van de methode (aanhef en onderdeel a). Met dit vereiste is aangesloten bij artikel 1.7.4, tweede lid, van de wet.

Anders dan bij deskundigenonderzoek hoeft bij technisch onderzoek niet in het verslag te worden aangegeven in welke mate de methode en de resultaten daarvan betrouwbaar kunnen worden geacht. De reden hiervoor is dat het bij technisch onderzoek, in tegenstelling tot bij deskundigenonderzoek, gaat om onderzoek met een standaardvraagstelling waarbij gebruik wordt gemaakt van een standaardonderzoeksmethode. Het is dan niet nodig telkens in het verslag in te gaan op de betrouwbaarheid van deze methode en de resultaten daarvan.

De onderzoeker dient het verslag naar waarheid, volledig en naar beste inzicht uit te brengen en dit ook in het verslag te vermelden (onderdeel b). Hiermee is aangesloten bij de artikelen 1.7.1, vierde lid, en 1.7.4, derde lid, van de wet, die betrekking hebben op het verslag van een deskundigenonderzoek.

In het verslag moet daarnaast worden vermeld dat het een verslag van een technisch onderzoek betreft (onderdeel c) zodat duidelijk is dat het geen deskundigenonderzoek is.

Het spreekt voor zich dat andere informatie die van belang kan zijn voor het beoordelen van het onderzoek en de onderzoeksresultaten eveneens in het verslag van het onderzoek wordt opgenomen. Daarbij kan onder meer worden uitgegaan van de normen over de verslaglegging forensisch onderzoek die volgen uit NEN-EN-ISO 21043.

TITEL 3.2

Specialistisch onderzoek dat door een opsporingsambtenaar wordt verricht

Artikel 3.2.1 [verslaglegging specialistisch onderzoek door opsporingsambtenaar]

Artikel 3.2.1 is nieuw. Dit artikel bevat aanvullende eisen aan de verslaglegging van specialistisch onderzoek dat door een opsporingsambtenaar wordt verricht (zie artikel 1.1.1, onderdeel k, en de toelichting op dat artikel). Voor opsporingsambtenaren geldt een verbaliseringsplicht ten aanzien van hetgeen door hen tot opsporing van een strafbaar feit is verricht of bevonden (artikel 2.1.10 van de wet). De verbaliseringsplicht omvat alles wat relevant kan zijn voor enige in de strafzaak te nemen beslissing. Ook van specialistisch onderzoek wordt door opsporingsambtenaren een proces-verbaal opgemaakt. Daarin wordt vermeld welk onderzoek is verricht en wat de resultaten van dat onderzoek zijn. Gegevens die nodig zijn om de betrouwbaarheid van de onderzoeksresultaten te kunnen toetsen, kunnen relevant zijn voor een in de strafzaak te nemen beslissing en worden om die reden eveneens opgenomen in het proces-verbaal van het onderzoek.

Dit artikel betreft een bijzondere verbaliseringsverplichting. In het nieuwe wetboek is ervoor gekozen om alleen bijzondere verbaliseringsverplichtingen te behouden die toegevoegde waarde hebben naast de algemene verbaliseringsplicht van artikel 2.1.10 van de wet (Kamerstukken II 2022/23, 36327, nr. 3, p. 369). De hier opgenomen nieuwe bijzondere verbaliseringsplicht heeft toegevoegde waarde ten opzichte van de algemene verbaliseringsplicht uit artikel 2.1.10, eerste lid, van de wet. Het is namelijk belangrijk dat de kwaliteit van een specialistisch onderzoek en de betrouwbaarheid van de onderzoeksresultaten kan worden getoetst. Daarom worden aan het proces-verbaal van een specialistisch onderzoek dat door een opsporingsambtenaar wordt verricht aanvullende eisen gesteld die grotendeels vergelijkbaar zijn met de eisen aan de verslaglegging van deskundigenonderzoek en van technisch onderzoek.

In het proces-verbaal van het onderzoek worden de resultaten van het onderzoek vermeld, evenals de methode die is toegepast en de bekwaamheid die de opsporingsambtenaar heeft bij de toepassing van de methode (aanhef en onderdeel a). Voor een toelichting op dit vereiste wordt verwezen naar de toelichting op artikel 3.1.3, waarin voor technisch onderzoek een vergelijkbare eis is opgenomen.

In het proces-verbaal wordt ook een afwijking van de relevante normen vermeld, met de redenen waarom daartoe is besloten en de werkwijze die is gevolgd (onderdeel b). Bij relevante normen kan als het een forensisch onderzoek betreft worden gedacht aan de normen voor de forensische opsporing. In dergelijke normen is beschreven op welke wijze te werk dient te worden gedaan bij het verrichten van een forensisch onderzoek, bijvoorbeeld wat betreft de omgang met onderzoeksmateriaal. Deze normen worden in principe gevolgd maar de omstandigheden kunnen maken dat een andere werkwijze wordt gekozen. Aangezien het gaat om standaardwerkwijzen is alleen het vermelden van een afwijking daarvan noodzakelijk.

Voor de digitale opsporing is het vanwege het tempo waarmee nieuwe technologieën, maatschappelijke digitale trends en digitale criminaliteit zich ontwikkelen niet realistisch om statische onderzoeksnormen vast te stellen. Een digitale onderzoeksnorm die op één moment als actueel wordt gezien, kan binnen enkele maanden verouderd zijn of door een software-update zelfs geheel overbodig. Aangezien deze normen dan niet meer relevant zijn, zal een afwijking van een verouderde norm niet te hoeven worden vermeld. Van belang is dat digitaal opsporingsonderzoek reproduceerbaar is en dat de resultaten gecontroleerd kunnen worden. Hiertoe worden uitgevoerde handelingen die relevant kunnen zijn voor een in de strafzaak te nemen beslissing, vastgelegd in een logbestand of in het proces-verbaal van het onderzoek.

Het proces-verbaal wordt door opsporingsambtenaren opgemaakt op hun ambtseed of ambtsbelofte (artikel 2.1.11 van de wet). Anders dan bij technisch onderzoek hoeft dan

ook niet te worden vermeld dat het verslag naar waarheid, volledig en naar beste inzicht is opgesteld.

HOOFDSTUK 4

Laboratorium voor DNA-onderzoek

Artikel 4.1.1 [vereisten laboratorium DNA-onderzoek]

Op grond van artikel 2.4.1, eerste lid, van de wet, kan de officier van justitie in geval van klassiek DNA-onderzoek (DNA-onderzoek als bedoeld in artikel 2.6.17 van de wet), een deskundige benoemen die niet in het NRGD is geregistreerd. De deskundige moet werkzaam zijn bij een laboratorium dat voldoet aan de eisen die daaraan gesteld zijn bij algemene maatregel van bestuur. Het betreft de eisen uit artikel 7.5.4, eerste lid, van het Besluit strafvorderlijke bevoegdheden met betrekking tot het lichaam, waarnaar in dit artikel wordt verwezen. Het laboratorium dient kortgezegd geaccrediteerd te zijn. Voor een toelichting wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 7.5.4, eerste lid, van het genoemde besluit.

HOOFDSTUK 5

Aanvullend en tegenonderzoek

Het nieuwe wetboek voorziet in een nieuwe mogelijkheid voor de verdachte om ten behoeve van een verzoek tot aanvullend onderzoek of tegenonderzoek kennis te nemen van de stukken en van de onderzoeksresultaten waarop de conclusies van het eerste onderzoek zijn gebaseerd. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de kennisneming (artikelen 2.4.3, tweede lid, en 2.10.54, tweede lid, van de wet). Aan die grondslag wordt met dit hoofdstuk invulling gegeven. Hiervoor is zoveel mogelijk aangesloten bij de regeling voor kennisneming van en inzage in processtukken in het Besluit processtukken in strafzaken.

Artikel 5.1.1 [kennisneming stukken eerste onderzoek]

Eerste lid

Indien een verdachte het, ter ondersteuning van zijn verzoek tot aanvullend onderzoek of tegenonderzoek, nodig acht kennis te nemen van de stukken en de onderzoeksresultaten waarop de conclusies van het eerste onderzoek zijn gebaseerd, kan hij dit kenbaar maken aan de officier van justitie of de rechter-commissaris. Het ligt in de reden dat hij zich hiervoor richt tot de officier van justitie of de rechter-commissaris die de deskundige heeft benoemd.

Bij de stukken en onderzoeksresultaten waarop de conclusies van het eerste onderzoek zijn gebaseerd zal het kunnen gaan om gegevens die voor niet-deskundigen niet of moeilijk te duiden zijn. Daarnaast kan het ook gaan om zeer persoonlijke gegevens over een slachtoffer of andere betrokkenen, bijvoorbeeld medische gegevens of beeldmateriaal dat in het kader van het onderzoek is gemaakt. De officier van justitie of de rechter-commissaris bepaalt of de kennisneming kan worden toegestaan, dat deze wordt geweigerd in verband met het belang van het onderzoek of de bescherming van de persoonlijke levenssfeer of dat alleen inzage van bepaalde stukken of gedeelten daarvan wordt verleend. In gevallen waarin de kennisneming wordt geweigerd, kunnen de betreffende stukken en de onderzoeksresultaten direct worden verstrekt aan de deskundige die het aanvullend onderzoek of tegenonderzoek verricht als dat voor het uitvoeren van het desbetreffende onderzoek nodig is (artikelen 2.4.4, eerste lid, en 2.10.55, eerste lid).

Tweede lid

Als de kennisneming wordt toegestaan, wordt aan de verdachte of zijn raadsman een kopie verstrekt van de stukken en de onderzoeksresultaten waarop de conclusies van deskundigenonderzoek zijn gebaseerd. Dit kan plaatsvinden met behulp van een elektronische voorziening. Met het tweede lid is aangesloten bij de regeling voor de verstrekking van een kopie van processtukken in artikel 3.1.1 van het Besluit processtukken in strafzaken.

Artikel 5.1.2 [inzage stukken eerste onderzoek]

Indien de stukken en onderzoeksresultaten waarop de conclusies van het eerste onderzoek zijn gebaseerd persoonlijke gegevens bevatten van slachtoffers of andere betrokkenen, zal de kennisneming van die gegevens door de verdachte niet kunnen worden toegestaan met het oog op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Bijvoorbeeld indien het gaat om foto's van het ontklede lichaam van een slachtoffer van een seksueel misdrijf of een piekenprofiel, dat genetische gegevens betreft, in geval van een DNA-onderzoek.

In uitzonderlijke gevallen kan de officier van justitie bepalen dat van bepaalde stukken of onderzoeksresultaten of gedeelten daarvan wel inzage wordt verleend. Dit kan ook aan de orde zijn als vanwege de aard van het materiaal geen kopie kan worden verstrekt. De inzage is geregeld in dit artikel. Hiermee is aangesloten bij de regeling voor de inzage in processtukken in de artikelen 4.1.1, eerste lid, en 4.1.3 van het Besluit processtukken in strafzaken.

Als tot inzage wordt besloten zal in alle gevallen inzage onder toezicht aangewezen zijn. Afhankelijk van het materiaal waar het om gaat kan de inzage worden verleend op het parket, daar waar de verdachte die rechtens van zijn vrijheid is beroofd zich bevindt of op een andere locatie. De officier van justitie bepaalt per geval wat het meest passend is. Als de stukken of onderzoeksresultaten zich bij de deskundige bevinden die het onderzoek heeft verricht, kan ook worden besloten dat de inzage daar wordt gehouden. De verdachte en zijn raadsman kunnen aantekeningen maken uit de stukken waarin inzage wordt geboden.

HOOFDSTUK 6

Intrekking, inwerkingtreding en citeertitel

Artikel 6.1.1 [intrekking]

Zoals in het voorgaande toegelicht omvat dit nieuwe besluit de inhoud van het huidige Besluit register deskundige in strafzaken (Stb. 2009, 330). Dit besluit wordt ingetrokken.

Artikel 6.1.2 [inwerkingtreding]

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van het voorliggende besluit.

Artikel 6.1.3 [citeertitel]

Dit artikel bevat de citeertitel.

De Minister van Justitie en Veiligheid,

Bijlage

Transponeringstabel Besluit deskundigenonderzoek, technisch onderzoek en ander specialistisch onderzoek in strafzaken

Artikel 1. Besluit deskundigenonderzoek, technisch onderzoek en ander specialistisch onderzoek in strafzaken	Artikel 2. Voorgaande regeling
Artikel 3. 1.1.1	Artikel 4. 1 Besluit register deskundige in strafzaken (Brdis); nieuw
Artikel 5. 2.1.1	Artikel 6. 3 Brdis
Artikel 7. 2.1.2	Artikel 8. 4 Brdis
Artikel 9. 2.1.3	Artikel 10. 5 Brdis
Artikel 11. 2.1.4	Artikel 12. 6 Brdis
Artikel 13. 2.1.5	Artikel 14. 7 Brdis
Artikel 15. 2.1.6	Artikel 16. 8 Brdis; nieuw
Artikel 17. 2.1.7	Artikel 18. 9 Brdis
Artikel 19. 2.1.8	Artikel 20. 10 en 11 Brdis
Artikel 21. 2.1.9	Artikel 22. 10 en 11 Brdis
Artikel 23. 2.1.10	Artikel 24. 12 Brdis
Artikel 25. 2.1.11	Artikel 26. 13 Brdis
Artikel 27. 2.1.12	Artikel 28. 13, tweede lid, onderdeel b, derde streepje en 14 Brdis
Artikel 29. 2.1.13	Artikel 30. 15 Brdis
Artikel 31. 2.1.14	Artikel 32. 16 Brdis
Artikel 33. 2.1.15	Artikel 34. 17 Brdis
Artikel 35. 2.1.16	Artikel 36. 18, eerste tot en met zesde lid, Brdis; nieuw
Artikel 37. 2.1.17	Artikel 38. 18, zevende lid, Brdis
Artikel 39. 2.1.18	Artikel 40. 19 Brdis
Artikel 41. 3.1.1	Artikel 42. Nieuw
Artikel 43. 3.1.2	Artikel 44. 15, tweede lid en derde lid, huidige Besluit middelenonderzoek bij geweldplegers; Artikel 45. nieuw
Artikel 46. 3.1.3	Artikel 47. Nieuw
Artikel 48. 3.2.1	Artikel 49. Nieuw
Artikel 50. 4.1.1	Artikel 51. 7, eerste en derde lid, Besluit DNA-onderzoek in strafzaken
Artikel 52. 5.1.1	Artikel 53. Nieuw
Artikel 54. 5.1.2	Artikel 55. Nieuw